

Доброплодни владѣлъ добре тогавашнитѣ учебно-възпитателни методи и съ особена енергичность ги прилагалъ като непрекъснато е пишелъ и поучавалъ. Той се е ползувалъ отъ много чужди езици, като гръцки, латински, френски, нѣмски (отчасти), сръбски и български. Отличавалъ се е съ благъ и любезенъ характеръ. Билъ е добъръ и приятенъ ораторъ. Всички тия качества сж му помагали да прилага своитѣ знания и своитѣ идеи, както между ученицитѣ си, тъй и между възрастнитѣ.

Свърхъ всичката своя дейность, като педагогъ, учителъ, ораторъ-проповѣдникъ и църковенъ пѣвецъ, той е билъ и добъръ патриотъ, облѣханъ съ свободолюбивъ духъ на истински българинъ. Той билъ преследванъ и сѣденъ отъ турското правителство като бунтовникъ-подстрекателъ. Въ томъ X на „Енциклопедическій словарь“ отъ професоръ Андрѣевски се казва: „Сава Ил. Доброплодни — единъ отъ забележителнитѣ български писатели, се е родилъ въ 1820 год. въ гр. Сливенъ. Училъ се е първоначално въ сливенскитѣ училища, а после въ Цариградъ въ гръцкото духовно училище. . . Следъ свършването на курса, билъ повиканъ за учителъ въ Котелъ. Тукъ въ това време живѣлъ и Раковски, съ когото тѣ крояли разни плановете за освобождението на отечеството ни. Скоро тѣ били уловени и затворени. Следъ освобождението си отъ затвора, Доброплодни напечаталъ (1846 г.) първото свое произведение „Игиономия“. . . Билъ е учителъ почти въ всички голѣми български градове и никжде не е пропускаръ случая да проповѣдва за освобождението на отечеството си. Следъ като тогавашнитѣ власти захванали строго да го преследватъ, той се принудилъ да избѣга въ Виена. Отъ тукъ той скоро билъ назначенъ професоръ по древно-гръцкия езикъ въ висшето Карловацко училище. Въ 1856 г. Доброплодни напуща Австрия и съ още по-голѣма енергия захваща да проповѣдва събуждането измежду българитѣ. Доброплодни е билъ единъ отъ виднитѣ дейци по гръцко-българската разпра, билъ е депутатъ отъ Силистра въ Цариградъ и ожесточено се е борилъ противъ злоупотрѣбленията на фанариотитѣ, като запознавалъ съ тѣхъ и европейската публика съ своитѣ статии въ разнитѣ европейски вестници и списания. . .“ (Правосл. пропов. г. II стр. 79).

Неуморниятъ и трудолюбивъ Доброплодни склопилъ очи на 19 априлъ 1894 г., на 74 годишна възраст въ София, дето е и погребанъ.

АТ. НИКОЛОВЪ